

هفته‌نامه تحولات انرژی (۲۳)

کد موضوعی: ۳۱۰

شماره مسلسل: ۱۳۰۴۳

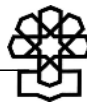
دفتر: مطالعات انرژی، صنعت و معدن

تیرماه ۱۳۹۲

به نام خدا

فهرست مطالب

- ۱..... قیمت‌های بین‌المللی نفت خام، گاز طبیعی و فرآورده‌های نفتی.....
- ۳..... ضرورت تغییر نگرش درآمدی به نفت در دولت یازدهم .....
- ۷..... دلایل توقف صادرات کانتینری نفت ایران .....
- ۹..... تعلیق بزرگ‌ترین قرارداد ساخت دکل حفاری با سازندگان ایرانی.....
- ۱۲..... انرژی سپهر از دو پروژه مهم صنعت نفت کنار گذاشته شد.....
- ۱۳..... علاقمندی «پرو» به عضویت در مجمع کشورهای صادرکننده گاز.....

هفته‌نامه تحولات انرژی (۲۳)

قیمت‌های بین‌المللی نفت خام، گاز طبیعی و فرآورده‌های نفتی

(به‌روز شده ۲۲ ژوئن ۲۰۱۳ (۱۳۹۲/۴/۱))

بازار	قیمت	عنوان
نایمکس	۹۳/۸۳	نفت خام وست تگزاس (دلار در بشکه)
بورس دویی	۹۹/۹۸	نفت خام عمان (دلار در بشکه)
بورس لندن	۱۰۰/۹۸	نفت خام برنت (دلار در بشکه)
تک‌محموله	۱۰۵/۸۰	نفت خام برنت موعدار (دلار در بشکه)
تک‌محموله	۱۰۰/۳	نفت خام دویی (دلار در بشکه)
نایمکس	۷۵	نفت حرارتی (سنت در لیتر)
نایمکس	۷۲	بنزین (سنت در لیتر)
نایمکس	۱۳/۷	گاز طبیعی (سنت در مترمکعب)
انگلستان (ICE)	Na	گاز طبیعی (سنت در مترمکعب)

مأخذ: سایت‌های Platt's, NYMEX, ICE DME, and Bloomberg

قیمت روزانه سبده اوپک (دلار به ازای هر بشکه)

متوسط روزانه سبده اوپک	
قیمت	تاریخ (ژوئن ۲۰۱۳)
۱۰۱/۴۰	۲۰
۱۰۳/۷۸	۱۹
۱۰۳/۱۰	۱۸
۱۰۳/۸۵	۱۷
۱۰۳/۳۳	۱۴

مأخذ: سایت اوپک.

میانگین وزنی قیمت انواع نفت خام صادراتی ایران

در تاریخ ۱۹ ژوئن ۲۰۱۳ (۱۳۹۲/۳/۲۹)

(دلار به ازای هر بشکه)

۱۰۲/۱۳	سبک
۱۰۰/۵۳	سنگین

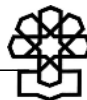
مأخذ: امور بین‌الملل شرکت ملی نفت ایران، ۱۳۹۲.

قیمت فرآورده‌های نفتی در بازارهای جهانی طی روز ۲۹ خردادماه ۱۳۹۲

(دلار به ازای هر تن)

نوع فرآورده	ژاپن	سنگاپور	خلیج فارس	مدیترانه	شمال اروپا	آمریکا
بازین سوپر بدون سرب	۱۰۴۹/۹۷	۱۰۲۹/۲۵	۱۰۰۶/۳۷	۹۸۱	۹۹۰/۰۰	۱۱۸۶/۴۳
نفتا	۸۷۹	۸۶۱/۲۱	۸۴۶/۸۶	۸۳۰/۲۵	۸۵۴/۲۵	۸۶۳/۶۲
سوخت جت (نفت سفید)	۸۶۸/۷۲	۹۶۰/۳۲	۹۴۱/۴۴	۹۴۶/۷۵	۹۵۵/۲۵	۹۷۱/۷۵
نفت گاز	۹۳۵/۶۵	۹۱۲/۱۸	۸۹۳/۵۵	۸۹۶/۷۵	۸۸۷/۲۵	۸۷۶/۷۸
نفت کوره ۱۸۰ CST	۶۵۰/۸۹	۶۳۸/۹۹	۶۲۵/۱۸	۶۳۰/۷۵	۶۲۲	۵۹۰/۰۲
پروپان	۸۷۴/۵۰	—	۸۰۲	۸۱۳	۷۵۶	—
بوتان	۸۷۴/۵۰	—	۸۰۲	۸۴۸	۷۶۱	—

مأخذ: امور بین‌الملل شرکت ملی نفت ایران.

ضرورت تغییر نگرش درآمدی به نفت در دولت یازدهم^۱

اگر اقتصاد کشور با تدوین راهکارهای مؤثر بتواند تحریم‌ها را دور بزند، این تحریم‌ها نه تنها به اهداف تعیین شده خود دست پیدا نمی‌کند، بلکه حتی به فرصتی برای رشد، خوداتکایی و حمایت از تولید ملی تبدیل می‌شود که برآیند تمامی این تحولات، ناامیدی طراحان تحریم از ادامه کار خود را ایجاد خواهد کرد.

همان‌طور که بارها اشاره شده است از ابتدای انقلاب تاکنون، تمامی دولت‌ها با مسئله تحریم کم‌وبیش درگیر بوده‌اند، ولی دولت یازدهم با موجی جدید از تحریم‌ها مواجه خواهد بود که در این چند سال اخیر، تشدید شده است. تحریم‌هایی که حتی غربی‌ها بارها از طریق رسانه‌های خود آنها را فلج‌کننده نامیده‌اند.

این تحریم‌های به اصطلاح فلج‌کننده موجبات افزایش هزینه مبادلات در سطح بین‌المللی، کاهش درآمد نفتی به‌عنوان اصلی‌ترین منبع درآمدی دولت، کاهش تمایل برخی کشورها به تبادل تجاری با کشورمان به دلیل مشکلات ناشی از نقل‌وانتقالات پول و نیز به‌علت ترس از تهدیدهای تحریم‌کنندگان، افزایش هزینه وارد کردن مواد اولیه و همچنین هزینه‌بر بودن تولید برخی کالاها در داخل کشور را برای فعالان اقتصادی و صنایع بزرگ ایران فراهم کرده است.

نگاهی کوتاه به محتوای تحریم‌های اتخاذ شده علیه کشورمان نشان می‌دهد که دو نهاد مهم اقتصادی کشورمان، یعنی وزارت نفت و بانک مرکزی، به‌علت جایگاه تأثیرگذارشان در اقتصاد ایران، بیش از سایر بخش‌های دولتی و غیردولتی مورد

هدف قرار گرفته است.

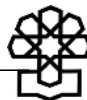
دولت یازدهم اگر بخواهد مواجهه هوشمندانه‌ای با تحریم‌های اقتصادی داشته باشد، باید بتواند نهادهای در تیررس تحریم، یعنی بانک مرکزی و مجموعه وزارت نفت را از تحت تأثیر قرار گرفتن در امان نگاه دارد و حتی اجازه ندهد اقتصاد کشور به علت نقص فعالیت هریک از دو نهاد ذکر شده، زمین‌گیر شود.

درآمدهای نفتی، از آنجایی که عمده درآمد دولت را تشکیل می‌دهد، هدف اصلی تحریم قرار گرفته است و تحریم‌کنندگان با اتخاذ بسته‌های تشویقی به مشتریان نفت ایران، درصدد بوده و هستند که با کاهش این درآمدها، قدرت مانور دولت ایران را در اقتصاد کاهش دهند و به خیال خود، زمینه بروز مشکلات اقتصادی را فراهم آورند و در ادامه، سلب مشروعیت دولت و نظام جمهوری اسلامی ایران را فراهم آورند.

پاسخ به این سؤال که چرا غرب در هدف‌گیری درآمدهای نفتی ایران به اهداف خود دست نیافت و مجبور شد پله دوم تحریم‌های فلج‌کننده، یعنی محدود کردن کانال‌های دریافت درآمد نفتی را آغاز کند به نظر می‌رسد بتوان دو دلیل عمده در این زمینه بیان داشت.

اول باید گفت مرادوات نفتی گسترده ایران با طیف گسترده‌ای از کشورهای جهان و همچنین دور زدن تحریم توسط دولت کشورمان بود که امکان اجرایی کردن ایده خیالی قطع درآمدهای نفتی ایران را برای دشمنانمان غیرممکن می‌ساخت.

از طرفی نیز باید گفت نفت به دلیل بعضی خواص ذاتی‌اش، همچون کمیابی و غیرقابل جایگزین بودن و همچنین وابستگی فراوان اقتصاد دنیا به آن، هیچ‌گاه بدون

مشتری نمی‌ماند.

بنابراین دولت یازدهم باید بتواند هم درخصوص چگونگی به فروش رساندن یا همان بازاریابی برای نفت و مشتقاتش و هم در موضوع چگونگی نقل و انتقال این درآمدها به داخل کشور، تدابیر لازم را اعمال کند.

بدیهی است هر چقدر اولاً وابستگی اقتصاد ما به نفت بیشتر باشد و به اصطلاح تک‌محصولی باشیم و ثانیاً مشتریان نفت ایران کشورهای محدودی باشند، امید غرب برای اثرگذاری تحریم‌ها بیشتر خواهد شد.

متنوع کردن خریداران نفت و همچنین میدان دادن به بخش خصوصی واجد شرایط برای حضور در بازارهای نفتی و بر عهده گرفتن نقش دولت درخصوص فروش نفت ازجمله راهکارهایی است که می‌تواند ازسوی دولت یازدهم مورد توجه قرار گیرد.

بخش خصوصی، فاقد محدودیت‌های حقوقی دولت برای حضور در بازارهای نفتی است و به اصطلاح، قدرت مانور بالاتری دارد و سایر کشورهایی که تحت تأثیر فشارهای آمریکا و اتحادیه اروپا قرار دارند و نمی‌توانند با کشورمان مراوده نفتی داشته باشند، می‌توانند از طریق شرکت‌های خصوصی، از ایران نفت وارد کنند.

نکته بسیار مهم این است که رئیس‌جمهور دولت یازدهم نباید فراموش کند که ایران در زمانی که اقدام به فروش نفت به کشورهای اتحادیه اروپا ازجمله فرانسه و انگلیس و ایتالیا می‌کرد این کشورها در یک اقدام کاملاً خصمانه فروش نفت را تحریم کردند، بنابراین ایران هرگز نباید این اقدام خصمانه را فراموش کرده و همین کار را در شرایط صلح و بدون تحریم با اتحادیه اروپا کند.

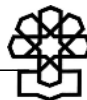
غرب در تحریم نفت ایران چند برنامه اساسی را دنبال کرد به طوری که ابتدا خرید و فروش نفت کشورمان با دلار را ممنوع کرد که با تدبیر دولت و فروش نفت با سایر ارزها تا حدود زیادی این ترفند خنثی شد.

بعد از شکست غرب در قطع درآمدهای نفتی، محدود کردن کانال‌های دریافت درآمد نفت مورد توجه تحریم‌کنندگان قرار گرفت که در این خصوص، دولت می‌تواند با دریافت حق فروش نفت بر اساس کالا و همچنین دریافت طلا و فلزات گرانبها به جای دلار، این ترفند را نیز با شکست مواجه کند.

هرچند بحث اقتصاد تهاتری یا همان کالا به کالا، انتخاب دولت در نحوه هزینه درآمدهای نفتی را کاهش می‌دهد، ولی دارای آثار مثبتی است که عمده‌ترین آنها جلوگیری از تبدیل ارز به ریال در داخل و تزریق نقدینگی به داخل کشور است، اما جدا از دو راهکار بالا که عمدتاً کوتاه‌مدت هستند، باید راهکارهای بلندمدت نیز مورد توجه قرار گیرد که در ادامه به آنها اشاره می‌شود.

ضعف بزرگ اقتصاد ایران وابستگی آن به نفت به عنوان کالایی تجدیدنپذیر است به همین دلیل، هر اندازه نحوه فروش نفت و نیز کانال‌های دریافت وجوه آن تحت تأثیر برنامه‌های دشمن قرار گیرد، اقتصاد کشور بیشتر تحت تأثیر قرار خواهد گرفت.

بنابراین دولت باید به دنبال برنامه بلندمدت باشد به طوری که تولید ملی با رویکرد صادراتی مورد توجه و حمایت دولت قرار گیرد. بدیهی است هر اندازه طیف کالاهای صادراتی کشورمان متنوع‌تر باشد، هم کانال‌های دریافت ارز آنها گسترده‌تر است و هم تحریم آنها مشکل‌تر خواهد بود.

این واقعیت تلخ که هم‌اکنون ده کالای اول صادراتی کشورمان نفت و مشتقات وابسته به آن و همچنین میعانات گازی است، علاوه بر تهدیدزا بودن، به هیچ عنوان زبیده نظام جمهوری اسلامی ایران نیست و بر همین اساس، باید حمایت از تولید داخل، با تمام ابزارهای اقتصادی در دست دولت، مانند مشوق صادراتی، تخفیف در اعطای حامل‌های انرژی، تعرفه‌ها، معافیت مالیاتی و دادن وام‌های بلندمدت با نرخ بهره پایین، سرلوحه کار دولت یازدهم قرار بگیرد.

دلایل توقف صادرات کانتینری نفت ایران^۱

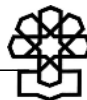
عضو اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی با تشریح دلایل توقف صادرات کانتینری فرآورده‌های نفتی ایران، برنامه بخش خصوصی برای حضور در بازار جهانی محصولات نفتی را تشریح کرد و گفت: هزینه صادرات فرآورده نفتی به ازای هر تن دو برابر شده است.

سیدحمید حسینی درباره دلایل توقف صادرات کانتینری فرآورده‌های نفتی ایران، گفت: با تعطیل شدن خطوط کشتیرانی شرکت‌های چینی و کره جنوبی، درحال حاضر تنها گزینه صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی در قالب محموله‌های کانتینری کشتیرانی جمهوری اسلامی است.

این عضو اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی با اعلام اینکه در شرایط فعلی انواع روغن‌های صنعتی، گریس، پارافین، قیر و برخی از محصولات پتروشیمی جامد همچون اوره از طریق کانتینر به بازارهای جهانی صادر می‌شود، تصریح کرد:

با توقف فعالیت خطوط کشتیرانی خارجی عملاً هزینه‌های انتقال و صادرات فرآورده‌های نفتی افزایش یافته است.

حسینی با یادآوری اینکه افزایش هزینه‌های صادرات و طولانی شدن پروسه صادرات فرآورده‌های نفتی مشکلاتی را برای صادرکنندگان بخش خصوصی به وجود آورده است، بیان کرد: بر این اساس هزینه صادرات هر تن فرآورده نفتی با افزایشی دو برابری برای مقاصدی همچون چین و جنوب شرق آسیا به ۲۰ دلار افزایش یافته است. وی با بیان اینکه بخش خصوصی تدابیری را به منظور حل این معضل جدید در دستور کار قرار داده است، اظهار داشت: از این رو صندوق توسعه صادرات فرآورده‌های نفتی با ایجاد کنسرسیومی مسئولیت انتقال فرآورده‌های نفتی از کل کشور به پایانه بندرعباس را عملیاتی کرده است. حسینی با تأکید بر اینکه هم‌اکنون محموله‌های نفتی از بندرعباس به برخی از کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس منتقل و سپس به بازارهای هدف ارسال می‌شود، افزود: در حال حاضر ایران یکی از بزرگ‌ترین کشورهای صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی جامد و در قالب محموله‌های کانتینری است. این عضو اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی با اعلام اینکه به‌طور متوسط سالیانه حدود دو میلیارد دلار انواع قیر، روغن‌های صنعتی، گریس، پارافین و محصولات نفتی مشابه توسط ایران به بازارهای چهار گوشه جهان صادر می‌شود، گفت: با توجه به این حجم صادرات فرآورده نفتی در قالب محموله‌های کانتینری، به‌منظور راه‌اندازی یک کشتیرانی حمل فرآورده نفتی با مشارکت مستقیم بخش خصوصی برنامه‌ریزی انجام شده است.

وی در پایان با اشاره به اینکه برخلاف نفت خام، قیمت فرآورده‌های ویژه نفتی توسط صادرکنندگان و تولیدکنندگان تعیین می‌شود خاطرنشان کرد: بر این اساس نگرانی درباره قیمت و یا صادرات به بازارهای سنتی وجود ندارد. از آنجا که از اواسط خردادماه سال جاری صادرات کانتینری فرآورده‌های نفتی توسط خطوط کشتیرانی چینی و کره جنوبی متوقف شده است، هم‌اکنون تمامی محموله‌های فرآورده‌های نفتی برای حمل کانتینری به بندرعباس ارسال می‌شود.

تعلیق بزرگ‌ترین قرارداد ساخت دکل حفاری با سازندگان ایرانی^۱

با تعلیق بزرگ‌ترین قرارداد ساخت دکل حفاری با سازندگان ایرانی، بزرگ‌ترین شرکت حفاری ایران قراردادی به‌منظور ساخت ۱۰ دستگاه دکل حفاری به ارزش ۸۵۰ میلیون دلار با سازندگان چینی امضا کرد.

کاهش وابستگی خارجی صنعت نفت و زمینه‌سازی به‌منظور بومی‌سازی فناوری و کالا و ماشین‌آلات مختلف در صنعت نفت ایران یکی از مهمترین تأکیدات مقام معظم رهبری بوده و ایشان بارها نسبت به اجرای اقتصاد مقاومتی به‌ویژه در حوزه‌های اقتصادی و صنعت نفت تأکید داشته‌اند.

با وجود این، همزمان با ورود به یکصدوپنجمین سالگرد حیات صنعت نفت، یکی از بزرگ‌ترین قراردادهای طراحی و ساخت دکل‌های حفاری ایران به حالت تعلیق درآمده و همزمان با تعلیق این قرارداد نفتی، بزرگ‌ترین شرکت حفاری ایران اقدام به

خرید ۱۴ دستگاه دکل حفاری خشکی و دریایی از چین کرده است. بر این اساس قرارداد ساخت ۱۴ دستگاه دکل حفاری خشکی با هدف دستیابی با دانش بومی ۲۰ تیرماه سال گذشته با حضور وزیران نفت و دفاع در وزارت نفت امضا شد، اما حمیدرضا طیبی، رئیس جهاد دانشگاهی علم و صنعت اخیراً از کاهش تعداد دکل‌ها از ۱۴ به ۶ دستگاه خبر داد و گفت: ازسوی دیگر این قرارداد تاکنون به سازندگان داخلی ابلاغ نشده است.

با امضای این قرارداد نفتی، مقرر شده بود که ده دکل از این قرارداد تا پایان سال ۱۳۹۲ و چهار دکل دیگر با توجه به سهم بیشتر داخلی‌سازی آن تا پایان سال ۱۳۹۳ تحویل صنعت نفت کشور شود.

هدایت‌الله خادمی، مدیرعامل شرکت حفاری شمال امسال از امضای قراردادی به ارزش تقریبی ۸۵۰ میلیون دلار با سازندگان چینی به منظور ساخت ۱۴ دستگاه دکل حفاری دریایی و خشکی خبر داده است. وی همچنین با تأکید بر اینکه ۸۰ درصد منابع فاینانس ساخت این تعداد دکل توسط سازندگان چینی تأمین می‌شود، اظهار داشته که پیش‌بینی می‌شود این دکل‌ها تا دو سال آینده تحویل شرکت حفاری شمال شود. این مقام مسئول در پاسخ به این سؤال که چرا ساخت این تعداد دکل حفاری به سازندگان ایرانی به جای چینی واگذار نمی‌شود، توضیح داده است: با توجه به اینکه امکان تأمین فاینانس چینی وجود دارد بر این اساس قرارداد ساخت این تعداد دکل حفاری با سازندگان این کشور امضا شده است. به اعتقاد کارشناسان، سفارش ساخت دکل‌های حفاری به سازندگان چینی منجر به افزایش هزینه‌های ساخت و

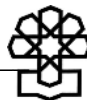
تحویل دکل‌های حفاری خشکی و دریایی می‌شود.

اکبر ترکان، کارشناس اقتصاد انرژی و معاون اسبق برنامه‌ریزی وزارت نفت در دولت نهم پیشتر با اشاره به افزایش فعالیت‌های دلالی در صنعت حفاری گفته بود: نگاهی به بازار خرید و فروش دکل حفاری نشان می‌دهد نقش پررنگ واسطه‌ها موجب شده دکلی که در حال عادی ۱۲۰ میلیون دلار ارزش دارد، در شرایط مطلوب به خریداران ایرانی با قیمت‌های حدود ۱۴۰ میلیون دلار فروخته می‌شود و این درحالی است که به‌تازگی به مدد فعال‌تر شدن دلالات این رقم تا حدود ۱۷۰ میلیون دلار افزایش یافته است. این کارشناس اقتصاد انرژی تأکید کرده بود: در چنین شرایطی تنها راه حل مشکل کمبود دکل حفاری روی آوردن به مسیر ساخت دکل حفاری است و نه خرید آن، زیرا برآوردها نشان می‌دهد هزینه ساخت بهترین دکل‌های دریایی همچون سوپر ریگ ام دو^۱ کمتر از ۱۰۰ میلیون دلار است، بنابراین باید با قاطعیت دلالات را خارج کرده و به ساخت دکل روی آوریم. ترکان با اشاره به پیشنهادهاى اخیر برخی از سازندگان چینی مبنی بر ساخت و تأمین فاینانس دکل‌های حفاری خشکی و دریایی، تصریح کرده بود: در این مسیر حواسمان جمع باشد فریب فاینانس چینی را هم نخوریم، زیرا هر زمان موضوع ساخت دکل پیش آمده همان دلالات برای فاینانس ۸۵ درصدی روند ساخت، تلاش‌های خود را آغاز کرده‌اند. با افزایش ورود کالاهای چینی به طرح‌ها و پروژه‌های صنعت نفت ایران، رستم قاسمی وزیر نفت اعلام کرده است: هر پیمانکاری که کالا و تجهیزات دارای نمونه در داخل را از خارج کشور وارد صنعت نفت کند از فهرست همکاران صنعت نفت حذف خواهد شد.

انرژی سپهر از دو پروژه مهم صنعت نفت کنار گذاشته شد^۱

شرکت ملی گاز ایران، پس از چندین مرحله اخطار، در پی عدم تمایل و کفایت این شرکت برای اجرای طرح‌های توسعه‌ای واگذار شده، اقدام به بازپس‌گیری آنها از «انرژی سپهر» بانک صادرات کرد. پروژه‌های «استحصال C₂+ پارسین» و «پالایشگاه گاز بیدبلند ۲» دو پروژه‌ای هستند که این شرکت از آنها کنار گذاشته شده است. این درحالی است که از چهار سال پیش و در پی اعمال و تشدید تحریم‌های مالی اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا بر صنعت نفت ایران، بهره‌گیری از منابع مالی بانک‌های داخلی برای پیشبرد طرح‌های توسعه‌ای این صنعت در دستور کار قرار گرفت. از این رو شرکت‌هایی با سرمایه‌گذاری بانک‌ها تأسیس شد، هرچند که این شرکت‌ها باید طی یک دوره مشخص از «بانک مادر» خود جدا شوند. یکی از شرکت‌های مذکور، شرکت انرژی سپهر است که با حمایت مالی بانک صادرات به وجود آمد. این شرکت در اوایل کار خود یک پورتهفوی ۱۰ میلیارد دلاری شامل ۵ پروژه پتروشیمی، دو پروژه گازی و یک پروژه توسعه میدان را در دستور کار قرار داد. در همین راستا در آذرماه ۱۳۸۹ این قراردادها به ارزش تقریبی چهار میلیارد دلار بین شرکت ملی گاز (با سهم ۲۰ درصدی) و انرژی سپهر به‌عنوان هلدینگ نفتی بانک صادرات (با مشارکت ۸۰ درصدی) امضا شد. سرمایه ثابت پروژه بیدبلند ۲، ۳ میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار و پارسین ۷۰۰ میلیون دلار بود که با هدف استحصال هیدروکربن‌های متان، اتان، پروپان، بوتان و هیدروکربن‌های سنگین‌تر (C₅+)

1. <http://www.neconews.com>

طرفین منعقد شد. با آنکه قرارداد مشارکت در ساخت این دو پالایشگاه اواخر آذرماه ۱۳۸۹ میان شرکت ملی گاز و شرکت انرژی سپهر به امضا رسید، اما به دلیل تغییر مدیرعامل بانک صادرات و روی کار آمدن مدیر جدید و مخالفت صریح وی با ایده سرمایه‌گذاری بانک‌های داخلی برای کاهش آثار تحریم‌ها بر صنعت نفت، پیشرفت این طرح در مقطعی کند شد و با تغییر مدیریت شرکت انرژی سپهر عملاً متوقف شد. شایان ذکر است که نرخ بازگشت سرمایه این دو پروژه در حدود ۲۲ درصد است که تأخیر دوساله ایجاد شده توسط مدیرعامل جدید بانک صادرات، با فرض دلار متوسط ۲۰۰۰ تومان عدم‌النفعی حدود ۷۰۴،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ (۷۰۴ میلیارد تومان) بر بانک صادرات تحمیل کرده است. شاید این مثال کوچک تأییدی باشد بر این اصل کلیدی که بسیاری از مشکلات کنونی اقتصادی، ناشی از عدم کفایت و ناکارآمدی مدیران و تصمیمات غلط داخلی است تا تحریم‌های بین‌المللی.

علاقمندی «پرو» به عضویت در مجمع کشورهای صادرکننده گاز^۱

اچ ای جولینو فلوریان، سفیر جمهوری پرو در قطر در دیدار با لئونید بوخانوفسکی، دبیرکل جی ای سی اف^۲ بر علاقمندی کشورش برای پیوستن به این مجمع تأکید کرد و گفت: دولت پرو در حال مطالعه و بررسی همه گزینه‌هاست.

وی همچنین با تأیید دریافت ابلاغیه جی ای سی اف که بر مقررات مطابق با دستورالعمل‌های تعیین شده این مجمع اشاره دارد، اظهار کرد: درخواست رسمی

1. www.shana.ir

2. Gas Exporting Countries Forum (GECF)

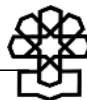
مقام‌های کشور پرو برای حضور در رویدادهای پیش‌روی جی ای سی اف به‌ویژه نشست فوق‌العاده وزارتی ۲۹ ژوئن (۸ تیرماه) و نشست اول ژوئیه (۱۰ تیرماه) سران این مجمع در مسکو به‌زودی ارسال خواهد شد.

سفیر جمهوری پرو در قطر این اظهارات را در دیدار با لئونید بوخانوفسکی، دبیرکل مجمع کشورهای صادرکننده گاز مطرح کرد.

به گفته سیدمحمد علی خطیبی، مدیر امور بین‌الملل شرکت ملی نفت ایران، با اینکه جی ای سی اف یک سازمان نوپا و جوان است، اما بسیار مورد اقبال صادرکنندگان قرار گرفته است و جلسه‌ای نیست که درخواستی از کشورهای مختلف برای عضویت در این مجمع چه به‌عنوان ناظر چه به‌عنوان عضو کامل نداشته باشد. دومین اجلاس سران جی ای سی اف قرار است روز اول ژوئیه (۱۰ تیرماه) در مسکو، پایتخت روسیه، برگزار شود.

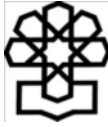
نخستین اجلاس سران مجمع کشورهای صادرکننده گاز ۲۴ آبان‌ماه ۱۳۹۰ با حضور دوازده کشور به‌عنوان عضو دائم و سه کشور عضو ناظر در دوحه برگزار شد. اعضای مجمع صادرکنندگان گاز ۴۲ درصد از تولید گاز جهان، ۷۰ درصد از ذخایر گازی جهان، ۳۸ درصد از انتقال گاز با خط لوله و ۸۵ درصد از تجارت گاز طبیعی مایع شده (ال ان جی) را در اختیار دارند.

کشورهای الجزایر، بولیوی، مصر، گینه استوایی، ایران، لیبی، نیجریه، قطر، روسیه، ترینیداد و توباگو، ونزوئلا و عمان که آبان‌ماه ۱۳۹۰ به جی ای سی اف پیوستند، از اعضای این مجمع جهانی به‌شمار می‌روند.

هلند، قزاقستان و نروژ نیز به‌عنوان عضو ناظر در مجمع کشورهای صادرکننده گاز مطرح هستند که عراق نیز به تازگی به این جمع پیوسته است.

پرو کشوری است در آمریکای جنوبی که از شمال با اکوادور و کلمبیا، از شرق با برزیل، از جنوب شرقی با بولیوی، از جنوب با شیلی و از غرب با اقیانوس آرام هم‌مرز است. بنابر تازه‌ترین گزارش آماری شرکت بی پی، ذخایر اثبات شده گاز پرو در سال ۲۰۱۲ میلادی ۰/۴ تریلیون مترمکعب بوده است.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره ۵ مسلسل: ۱۳۰۴۳

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: هفته‌نامه تحولات انرژی (۲۲)

نام دفتر: مطالعات انرژی، صنعت و معدن (گروه انرژی)

تهیه و تدوین: زهرا جعفری

ناظران علمی: هوشنگ محمدی، فریدون اسعدی

مقتاضی: حسین امیری خامکانی (عضو کمیسیون انرژی)

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۲/۴/۲